

readme:.

13.02

readme:.

13.02

Tässä numerossa

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Tutorit
- 10 Minas Gerais matkakohteena
- 13 Auf wiedersehen, adíos Suomi!
- 16 Gradusta voi selvitä hengissä
- 19 Frisbee golf - kun sipuli hajoaa
- 23 Ansioluetteloitavia harrastuksia
- 25 Kuvia menneestä
- 27 TKO-äly vs Matrix shakkikamppailu

PÄÄTOIMITTAJA
Juuso Strömberg <juzmach>

TOIMITTAJAT
Anniina Sallinen <Boogina>
Toni Könnilä <Soli>
Ella Peltonen <snorri>

ULKOASU JA TAITTO
Lauri Kangassalo <ransum>

KANNEN KUVA
Mikko Rantanen <dogo>

JULKAISIJAT
TKO-äly ry

PAINOPIIKKA
Painosalama Oy, Turku

Readme saa HYY:n järjestölehtitukea.

Pääkirjoitus

Tässä se taas on. Upouusi Readmen numero on käsissäsi. Lehti saattaa jopa tuoksua vielä vastapainetulta musteelta. Viimeisestä numerosta onkin aikaa jo tovi. Tähän numeroon on kerätty juttuja loppukeväästä asti aina alkusyksyn tunnelmiin. Mukana on vierailevia tähtiä mm. laitoksen henkilökunnasta ja Matemaattis-esoteerisen seuran eli MESin riveistä.

Tänä syksynä on vielä paljon tulossa. Elämme rakkaan järjestömmen 25. juhluvuotta. Järjestömmen juhlinta ja kunnianosoitukset huipentuvat marraskuun toiselle viikolle, jolloin starttaa viikon mittaiset bileet TKO-älyn kunniaksi! Vaikka järjestössämme tapahtuukin vilkkaasti tänä syksynä, ei pidä unohtaa sitä tärkeintä syytä, minkä takia illat venyy aamutunneille ja välillä tuntuu, että ei ole tehnyt muuta kuin hakannut päätä seinään. Sehän on tietysti ol... siis opiskelu. Tasapainottelu opiskelun ja opiskelijaelämän välillä voi olla vaikeaa, mutta kuten eräs barbaarikin sanoi: ei kipua, ei hyötyä.

Olen viime aikoina mietiskellyt enemmän tai vähemmän perspektiivejä. Kirjaimellisesti perspektiivillä tarkoitetaan "geometristä tapaa esittää kolmiulotteinen asia säännönmukaisesti kaksiulotteisena," kiitos Wikipedian. Tätä näkökulman hienompaa synonyymiä käytetään myös silloin, kun pohditaan minkälaisina eri ihmiset näkevät jonkin asian. Tämä on minusta se jännä juttu. Se klassinen filosofinen kysymys, että onko sinun vihreä värisi sama kuin minun vihreä värini tai havaitsemmeko äänet samalla tavalla. Noh, käytännössä tuota emme voi oikein mitenkään lähteä todistelemaan, joten se jääköön ajatukselliseksi onanoinniksi. Mutta kuten mikä tahansa masurbaatio, on ajatus kutkuttava.

Ihmiset kokevat eri ilmiöt omalla tavallaan. Sen takia taito asettua toisen saappaisiin ja nähdä asiat toisen näkökulmasta

on erittäin hyödyllinen taito monella elämän sektorilla. Päätoimittajana tarvitsen tuota taitoa, jotta pystyn valvomaan, että lehtemme noudattaa journalismin eettisiä periaatteita. Tuolla taidon ansiosta myös monet kärhämät saattavat jäädä käymättä, koska sopu on löytynyt jo ennen keskustelun volyymin ja intensiteetin kasvua. Tämän taidon tärkeys havaitaan myös opetustyössä. Opettamiskokemukseni varusmiespalveluksesta, viime syksyn pajaohjauksesta (kannattaa tuota jälkimmäistä kokeilla!) ja nykyisestä työstäni osoittavat minulle sen. Miten esitellä asia niin, että toinen sen parhaiten ymmärtää?

Se ei ole helppoa.

PÄÄTOIMITTAJA
JUUSO STRÖMBERG

TKO-älyn syksy on alkanut tuttuun tapaan, merkittävämpänä erona on fuksien suuri määrä. Huhupuheet kertovat sisäänotettujen määrä olleen suurin sitten IT-kuplan. Fuksit ovat jo saaneet ensimäkeä järjestöme toiminnan kirjosta mm. fuksiaisten, saunomisen sekä lautapeli- ja leffailtojen merkeissä ja päässeet toivottavasti myös opiskelun makuun.

Ensimmäinen periodi lähestyy jo loppuaan ja minusta tuntuu, etten ole ehtinyt juuri tutustua fukseihin enkä edes aloittaa koulunkäyntiä. Ainakin toiseen näistä tulee pian muutos, kun TKO-älyn syksy pääsee todelliseen vauhtiinsa. Tätä kirjoittaessa on tasan kaksi viikkoa aikaa Fuksisitseihin, joita en itse jättäisi väliin (lähes) mistään hinnasta. En myöskään aio jättää väliin periodin vaihteessa järjestettäviä Fuksilaneja enkä TKO-älyn järjestämää Kumpulan fuksiristeilyä KJYRIä.

Maa ehtii hädintuskin lopettaa keinumisen risteilyn jäljiltä, kun viikko toisen periodin alkamisen jälkeen on aika aloittaa TKO-älyn 25-vuotisen taipaleen juhliminen. Juhlaviikon ohjelmasta tullaan tiedottamaan vielä erikseen, mutta luvassa on kattava skaala erilaista ohjelmaa parikoodauskilpailusta, ratikka-ajeluun ja Klusteripelin juhllaiseen julkistamiseen. Viikko huipentuu tyylikkääseen pöytäjuhlaan Tapahtumatalo Bankissa.

Aion osallistua kaikkiin näihin tapahtumiin, eivätkä syksyn jo suunnitellut tapahtumat lopu vuosijuhliin. Lisäksi osallistun todennäköisesti muihin satunnaisiin TKO-älyn ja muiden järjestöjen tapahtumiin ja hoidan muun hallituksen kanssa järjestön juoksevia asioita.

Entäs ne opinnot? Olen ainakin vielä malliaikataulussa, mutta olen opiskelun ohella tutustunut ainejärjestötoiminnan kautta valtavaan määrään hienoja ihmisiä ja viettänyt helposti elämäni hauskipia vuosia.

Jos ei vielä tullut selväksi, en voi kuin vilpittömästi suositella mukaan ainejärjestötoimintaan lähtemistä, tekemistä löytyy kaikille fuksista jäärään!

TKO-ÄLYN PUHEENJOHTAJA
JONNE AIRAKSINEN

Tutorit

Nyt kun syksy alkaa saapumaan ja illat hämärtymään, ja vaikka opiskelut ja tapahtumat ovat päässeet jo hyvin käyntiin ja fuksitkin (ehkä) sopeutuneet hieman, on hyvä muistella keneltä voi kysellä apua jos sormi menee suuhun. Tutorit kertovat kokemuksestaan syksystä ja muistelevat, millaista oli olla fuksi. Fuksien kannattaa painaa nämä kasvot mieleen, sillä heitä voit nykäistä hihasta niin laitoksella kuin tapahtumissakin.

Kysymykset:

1. Kuka olet? (Nimi, opiskeluvuosi, virka?)
2. Mikä fiilis tutoriksi lähtemisestä, tutorina olemisesta?
3. Parasta tutorina olemisessä?
4. Entä pahinta?
5. Jos muistelet itseäsi fuksina, millaista se oli? Mikä oli pelottavinta?
6. Aiotko järjestää vielä omille fuksillesi tapahtumia kuluvan vuoden aikana?
7. Jos saisit antaa vain yhden neuvon fuksille, mikä se olisi? (ts. tärkein asia joka fuksin tulee tietää)

1. Tommi Nikkanen, 2 vuoden laitoksella, TKO-älyn hallituksessa

2. Hyvä fiilis, kiva päästä näkemään uusia opiskelijoita ja hienoa päästä siirtämään omia kokemuksia eteenpäin ja auttamaan fukseja

3. Pääsee ratkomaan fuksien ongelmia

4. Tutorointi vie aikaa aika paljon, olisi kiva käyttää toki enemmänkin aikaa

5. Toista kertaa fuksina oleminen ei tuonut yllätyksiä. Uusien ihmisten tapaaminen toki on aina jännää.

6. Kyllä, tarkoitus on ainakin vielä järjestää muiden tutorien kanssa yhteinen illallinen tms.

7. Olkaa kaikessa mahdollisessa mukana, mutta älkää unohtako opiskelua.

1. Jere Toivonen, 2. vuosi, TKO-älyn hallituksen jäsen

2. Loistava, aluksi jännitti että lentääkö spagetit tasakuista heti ekassa tapaamisessa ja osaanko antaa fukseille mitään hyödyllistä neuvoa, mutta kaikki tuntui kuitenkin menevän nappiin

ja tutorointi on ollut erittäin antoisa ja hauska kokemus.

3. Nopat ja massit, fuksitkin on ihan kivoja <3

4. En keksi merkittäviä miinuspuolia, vie aikaa?

5. Fuksisyksy oli mieleltöntä aikaa, kaikki oli uutta ja mielenkiintoista ja tein paljon uusia tuttavuuksia. Fuksina ei kannata pelätä mitään vaan lähteä vain avoimesti mukaan kaikkeen, maailma on osterisi.

6. Jotain pientä varmaankin, kaikille fukseille olisi vielä tarkoitus Juuson kanssa järjestää fuksiKEMUt, stay tuned!

7. Löydä itsellesi oikea tasapaino opiskelun ja vapaa-ajan välillä, kumpaakaan ei kannata jättää liian vähälle huomiolle, lähde rohkeasti mukaan esimerkiksi ainejärjestötoimintaan! Myös kliseisesti suosittelen verkostoitumaan; bileissä ja muissa iltamissa tutustut nopeasti muihin opiskelijoihin ja luot mahdollisesti koko loppuelämän kestäviä suhteita. Opiskelukin maistuu paremmin hyvässä seurassa! Vaikka "Tentit voi uusia, bileitä ei" ei silti kannata viettää tenttiviikkoa klusterilla. Valmistuminenkin on ihan kivaa ;)

1. Thomas "TonTTu" Tontchev, toisen vuoden opiskelija, joka pyörii mm. readmen toimittajana, lanitiimin jäsenenä sekä muuten vain aktiivina.

2. Fiilis on ollut alusta saakka hyvä ja jatkuu edelleen, mahtavasti alkanut syksy on antanut paljon energiaa muihinkin touhuihin.

3. Uusiin ihmisiin tutustuminen sekä jo opitun tiedon jakaminen. Luo kivasti illuusion siitä että oikeasti osaisikin jotain.

4. Melkoinen kiire tapahtumien suhteen, tuntuu siltä että joka päivänä on jotain tehtävää, joka voi tuntua välistä ylitsepäsemättömältä. Kummastii niihin on silti menty joka kerta hymysuini.

5. Oma fukseiluni oli hämmäntävää, lähinnä sen verukkeella että opiskelemisen oppiminen uudelleen kuuden vuoden tauon jälkeen oli melkoinen projekti.

6. Fuksiturnaus on yksi masinoimistani tapahtumista tänä syksynä, joka on suunnattu kaikille opiskelijoille.

7. Älä jätä laskareita deadlinepäivälle. Säästää usealta päänvaivalta.

1. Sami "Muerta" Ähl, 2. vuosi yliopistolla, tuutori/liikuntavastaava/jokapainkanhöylä

2. Tuutoriksi lähteminen oli melko luonnollinen valinta minulle. Oma tuutorini oli innostava ja omasta fuk-siryhmästäni olen saanut

loistoystäviä.

3. Uusiin ihmisiin tutustuminen on ehdottomasti parasta tuutorina olemisessa.

4. Harmittavinta on, että omat kurssit ovat melko kuormittavia, joten en saa annettua ihan niin paljoa aikaa fuksipaleroille kuin haluaisin.

5. Sami-fuksi oli ihan yhtä hämmentynyt, kuin kaikki muutkin ensimmäistä kertaa opiskelunsa aloittavat, eli aivan kujalla. Aina arkisin järjestettävät bileet eivät ihan kauheasti helpottaneet opiskelun rytmittämistä. :D Pelottavinta oli 6v tauko kaikesta opiskelusta ja se kuinka rahat riittävät elämiseen ilman töitä. Elossa tässä kuitenkin vielä ollaan..

6. Aion yhdessä muiden tuutoreiden kanssa järjestää kevyttä illanviettoa ja kerätä fukseja kasaan, jotta opiskelu ei veisi kaikkia voimia. Varsinkin näin pimenevinä syysiltoina vertais-tuki on tärkeää.

7. Aikataulutus. Merkkää kalenteriin ajat, jolloin teet tehtäviä ja luet materiaaleja. Näin saat helpommin järjestettyä aikaa myös koulun ulkopuoliseen elämään.

1. Leo Muona, Animal^ @ IRCnet, maisteritason fuksi (aloitin tammikuussa 2013), tuutori

2. Tuutorointi on kivaa, tein sitä edellisessä koulussa ja pakkohan oli lähteä tekemään sitä myös yliopistollakin.

3. Oppii tuntemaan uusia ihmisiä, pääsee opastamaan fukseja opin tielle, lisäksi tuutoreil on

paras yhteisö.

4. Pitäisi muistaa ulkoa sellaista tietoa, jota ei kerkeä paikan päällä 100-prosenttisesti varmistamaan.

5. Voiko korkeakouluissa olla muka jotain pelotettavaa? Lähdin vaan ekana koulupäivänä oman tuutorin messiin ja opin hienoja juttuja ihmisistä ja opiskelusta.

6. Kyllä.

7. Tasapainota koulunkäynti ja oheistoiminta oikein. Käy luennoilla ja tee harkkatehtävät, mutta muista myös pitää hauskaa, koska opintojen jälkeen oravanpyörä kutsuu!

1. Juuso Strömberg, 2. opiskeluvuosi, tuutori.

2. Hieno fiilis! Minulle ensimmäinen opiskeluvuosi oli todella antoisa niin luentosalin sisällä kuin sen ulkopuolellakin. Haluan auttaa, että fukseilla on vähintään samanlainen

vuosi!

3. Nähdä miten hyvin fuksit aktivoituvat tekiksen ja laitoksen toimintaan.

4. Tuutoriuteen menee todella paljon aikaa. Aina ei pääse olemaan niin hyvin mukana, vaikka oli alunperin tarkoitus, koska omat aikataulut puskevat päälle. Tästä olen eniten harmissani.

5. Ollapa taas fuksi. Silloin voi surutta käydä jokaisessa tapahtumassa, kerätä merkintöjä fuksipassiin, eikä ollut huolia.

6. Aion.

7. Lähde opiskeluelämään mukaan täysillä. Opiskele, osallistu tekiksen tapahtumiin ja jos jotain tapahtumaa/kerhoa ei vielä löydy tekiksen puolesta, järjestä itse ja pyydä meitä apuun! Oma-aloitteisuudella pääsee todella pitkälle, kaikessa.

1. Lauri Kangassalo (ransum), 2. vuosi, tuutori

2. Lähdin tuutoriksi, koska koin itse saaneeni fuksina apua tuutoroinnista, ja koska halusin tutustua uusiin fukseihin.

Olen pitänyt tuutorina olemisesta Tästä voin kiittää

oma-aloitteisia, mutta silti kuuliaita fuksejani!

Yleisestikin vaikuttaa siltä, että tämän syksyn fuksierä on ollut erinomainen.

3. -

4. -

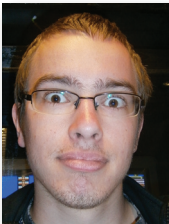
5. Muistan yllättyneeni siitä, kuinka paljon yliopistolla virtaa viina.

Pelottavinta oli varmaankin se, että unohtaisi jonkun tosi tärkeän tehtävän palautuksen tai TVT-ajokortin suorittamisen.

Onneksi nykyään asioihin osaa suhtautua niiden vaatimalla vakavuudella.

6. Varmaankin johonkin kuppilaan voisimme mennä sateiden saapuessa. Lisäksi olen pohtinut, josko järjestäisimme muiden tuutoriryhmien kanssa jonkinlaisen megazone- tai boulderointi-iltapäivän.

7. Klusterin pöydillä ei kannata leipoa.

1. Kalle Viiri, alias EKK, kolmannen vuoden opiskelija ja tuutorin lisäksi yleisesti särmä ja avulias jokapaikanhöylä.

2. Fuksit ovat oikein mukavia ja niille on mahtavaa esitellä opiskelijaelämää niin työn kuin huvinkin osalta. Tietysti aluksi jännitin miten fuksien kanssa menee, että tuleeko tapaamisiin ketään ja saanko niitä irkistä kiinni, mutta kaikki on sujunut hyvin.

3. -

4. -

5. Olin fuksina niin nenä kiinni kirjoissa että

ihmettelen jälkikäteen että ylipäänsä ehdin käymään tapahtumissa. Hyvä että osasin ottaa rennommin! Pelottavasta en tiedä, mutta suorituspaineeet ja uusi ympäristö olivat tietysti omiaan stressaamaan ja sekoittamaan pientä fuksia.

6. Tottakai! Fuksien kanssa on kiva roikkua, ja minulla onkin jo suunnitelmia pubivisailujen kiertämiselle ja muulle mukavalle.

7. Verkostoitukaa! Tenttipänttäys on paljon helpompaa jos sen tekee kaverin kanssa. Ja sitten voi mennä kaljalle juhlistamaan vitosia!

1. Juha Lindqvist, 2. vuoden opiskelija, TKO-älyssä fuksi- ja tuutorivastaava.

2. Jännittynein ja innokkain odotuksin.

3. Se, kun saa auttaa muita alkuun yliopistossa ja jakaa oman kokemuksensa

eteenpäin.

4. Täytyy olla sosiaalinen.

5. Kaikki oli uutta. Uudet opiskelukaverit, uusi oppilaitos, uudet opettajat, mutta hyvällä ja innokkaalla mielellä siitä selvisi.

6. Kyllä.

7. Levätkää. Varsinkin fuksisyksynä kaikissa riennoissa juostessa ja samalla opintojen kanssa kampailla polttaa itsensä helposti loppuun.

1. Olli Vanhoja

toinen

Tuutor, Opintovastaava, HYY-vastaava, Evankelista

2. Odotin ehkä vähän enemmän jotain erilaista, mutta heti orientoivan viikon jälkeen liki kaikki aika on mennyt opiskeluun ja töissä käymiseen. Eli vähän tuntuu kuin ei olisi mitään olennaista eroa normaaliin.

3. Parasta on, että fuksit uskaltavat tulla jutte-

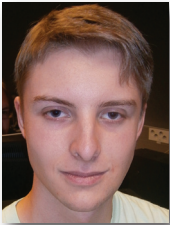
lemaan ”:D”

4. Pahinta kaikki mitä unohti sanoa ensimmäisellä viikolla.

5. Ei kai varsinaisesti mitään pelottavaa, mutta olin ulkomailla orientoivan viikon joten ensimmäinen kosketus yliopistoon taisi olla JYM:n luento. Hienointa ensimmäisessä syksyssä oli kaikki tapahtumat ja klusterilla hengailut missä pääsi tutustumaan muihin opiskelijoihin.

6. Kyllä, ainakin tapaamisia. Miksei jotain muuta jos löytyy yhteistä aikaa ja intoa tehdä jotain.

7. Fuksiwikistä löytyy kaikki olennainen.

1. Markus Leponiemi, toisen vuoden opiskelija, tuutor.

2. Lähdin tuutorointiin erittäin positiivisin mielin. Halusin ottaa fukseja mukaan TKO-älyn toimintaan mahdollisimman paljon

ja auttaa fuksit alkuun yliopisto-opiskelussa. Tuutorointi on aika pitkälti vastannut odotuksiani, vaikkakin vastuun määrä tuli pienenä yllätyksenä.

3. Koin uusien opiskelijoiden alkuun avustamisen (hopsin tekeminen ym.) erittäin antoisana.

4. Tuutoroinnissa ei mielestäni varsinaisesti ollut mitään ”pahaa”. Jos jotain negatiivista kuitenkin pitäisi mainita niin se, että tuutorointihommiin meni odotettua enemmän aikaa.

5. Oma fuksivuosi meni vähän liiankin rennoissa merkeissä, en osannut ottaa opiskelua tosissani kun mikään ei periaatteessa ollut pakollista. Pelottavinta oli varmaan uusiin ihmisiin tutustuminen, mutta kyllähän siitä

varsin hyvin selvisi.

6. Niin paljon kun vielä jaksaa ja ehtii! Muutamat tapaamiset on ainakin jo suunniteltu, mahdollisesti siihen päälle vielä muutama lisää tulossa.

7. Hitchhiker’s Guide to the Galaxyä lainaten: ”Don’t panic”. Pitää kuitenkin muistaa, että liian rennosti ei kannata ottaa :)

1. Joni Hauhia, 2. opiskeluvuosi

2. Tutorina oleminen on ollut oikein opettavaista ja mukavaa puuhaa ainakin itselle ja on ollut mukava auttaa uusia opiskelijoita pääsemään opintojen alkuun.

3. Parasta tutorina olemisessa on se, että pääsee todellakin auttamaan ihmisiä ja saa toivotavasti fuksiryhmän toiminnan kautta tutustuttua fukseja toisiinsa.

4. Pahin asia luultavasti liittyy aikatauluihin ja siihen että ei ole tarpeeksi aikaa antaa fukseille muutaman ensimmäisen viikon jälkeen kun omiakin opintoja pitäisi jotenkin hoitaa. Kampuksella tulee vietettyä hävettävän vähän aikaa. Onneksi omia fukseja on silti ehtinyt tapaamaan suunnitelmien mukaan

5. Fuksina olemisessa parasta oli ehdottomasti illanvietot ja uusien ystävyysuhteiden muodostaminen. Jos en olisi osallistunut tutoriryhmän toimintaan alussa niin en varmaankaan olisi tutustunut yhtä moneen ihmiseen kuin nyt tutustuin.

6. -

7. Jokin neuvo fukseille: Tehkää asiat valmiiksi ennen deadlinea. Oikeesti. :D

TEKSTI: ANNIINA SALLINEN
KUVAT: THOMAS TONTCHEV

Jossain päin Minas Geraista, kuva: Michel Saldanha

Brasilian osavaltio Minas Gerais matkakohteena

JOHDANTO

Brasilia on maailman viidenneksi suurin maa sekä pinta-alalla että väestöllä mitattuna, mutta matkakohteena se on suuresti aliarvostettu. Silloinkin kun Brasiliaan matkailtaan tai siitä kirjoitetaan, keskitytään usein sen tunnetuimman kaupungin Rio de Janeiron karnevaaleihin tai maan aurinkorannoilla havaittaviin infinitesimaalisen pieniin bikineihin. Suurta realisoitumatonta matkailupotentiaalia on eräässä Brasilian osavaltiossa, jossa ei sijaitse yhtäkään Brasilian perinteisimmistä turistikohteista.

MINAS GERAIS

Vaikka harva sitä tiedostaa, on Minas Gerais osavaltio ainakin kumpulalaisissa piireissä tunnetuin Brasilian osavaltioista. Minas Gerais on yksi Brasilian 26 osavaltiosta, jopa

yksi merkittävimmistä. Se on toiseksi väkirikkein, pinta-alaltaan neljänneksi suurin ja bruttokansantuotteella mitattuna kolmanneksi tuotteliain.

Montaa matkajaa voi kiinnostaa kohteena osavaltion pääkaupunki ja suurin kaupunki, Belo Horizonte, jonka metropolialue on Brasilian kolmanneksi suurin viidellä ja puolella miljoonalla asukkaallaan. Kaupungissa on kiehtova ja hellyyttävä yhdistelmä moderneja ja klassisia rakennuksia, sillä nykyinen kaupunki on peräisin jopa 1890-luvulta. Belo Horizontesta löytyy monia brasilialaisen arkkitehtuurin ikoneja, kuten Pampulha-kompleksi. Hauskana triviatietona kaupungin suunnittelussa haettiin inspiraatiota Yhdysvaltain Washington, D.C.:stä.

Muita yleisesti mielenkiintoa herättäviä kohteita ovat alueen lukuisat mineraalivesikylpylät, Caparaón ja Canastran kansallispuistot sekä luolat ja vesiputoukset, joita sijaitsee esimerkiksi Cordispudrossa. Omistan näille myöhemmin omat kappaleensa, mutta ennen sitä keskityn ehdottomaan omaan suosikkiini, kylämatkailuun Minas Geraisissa.

KYLÄMATKAILU: SÃO FRANCISCO DE SALES

Yksi Minas Gerais ja toisaalta koko Brasilian salatuista viehätyksistä on maaseudun pienet kylät, jotka ovat useimmille eurooppalaisille täysin vieraita. Niissä vieraillessa pääsee kokemaan todellisen brasilialaisen elämän ja aivan omalaatuista elämäntapaa, jossa piilee suuri viisaus.

Perustan tekstini lähinnä kylään, joka on kaikista alueen kylistä minulle henkilökohtaisesti tutuin, nimittäin São Francisco de Salesin kunta osavaltion länsiosissa. Kunnassa on noin 5000 asukasta jakautuneena noin 1000 neliökilometrin alueelle. Kylä voi jäljittää historiansa intiaanikylään, joka sijaitsi nykyisen kunnan aluetta halkovan Rio Verden rantamilla. 1800-luvulla alueelle saapui Salesiaanisen veljeskunnan pappi, joka pysytti paikalle ristin ja jonka vaikutuksesta alue järjestäytyi ja sai nimensä.

SÃO FRANCISCO DE SALESIN AKTIVITEETIT

Kylän tärkein elinkeino ja mielestäni yksi suurimpia syitä vierailulle on maanviljelys ja karjankasvatus. Alueella on monia hellyyttäviä maatiloja ja maataloja, joista suorastaan uhkuu luonnollinen ja rehellinen maalaiselämä. Näissä elinkeinoissa menestymisen takia kuntaa pidetäänkin yhtenä osavaltion taloudellisesti ja yhteisöllisesti kehittyneimpänä kuntana.

Tästä korollaarina ja ehdottomasti tärkeimpänä, São Francisco de Salesissa on peltoja. Paljon hedelmällisiä, mehukkaita ja herkullisia peltoja. Jokainen, jonka sisäinen biologi tai maa- ja metsätieteilijä herää peltoja ajattellessaan, osaa varmasti arvostaa.

Kylällä on silti annettavaa myös teknisesti orientoituneemmille ystävillemme, kuten teekkareille ja fyysikoille, sillä siellä, missä on peltoja, on myös traktoreita. Tässä vaiheessa valistuneimmat lukijat heräävät puuduttavan tekstimassan keskeltä, alkaen pohtia. Vaikka maanviljelys onkin kovin maallista ja jopa tylsää, on hämmästyttävästi kylän maailmalla

tunnetuin ”oma suuri poika” juurikin maanviljelijä!

PAIKALLISET JULKISUUDEN HENKILÖT

Nykyään São Francisco de Salesin tärkeimmät viljelyskasvit ovat sokeriruoko, maissi ja soijapavut, mutta historia, tai ainakin artikkelin kirjoittaja, on unohtanut mitkä olivat tärkeimmät viljelyskasvit niinä historiallisina aikoina jotka muodostuivat kylälle kriittisiksi.

Niinä aikoina eräs nuori silloinen maanviljelijä, josta myöhemmin tuli kylän ja itseasiassa lähes koko osavaltion tunnetuin henkilö. Luonnollisesti lukuun ottamatta Brasilian presidenttejä, joita Minas Gerais on tuottanut enemmän kuin mikään muu Brasilian osavaltio. Niinä aikoina päivät olivat armostoman kuumia, jopa aikana jota Euroopassa ajatellaan syksynä, joten usein päivän työt suoritettiin vasta auringon laskettua.

Eräänä viattomana ja kauniina päivänä auringon laskettua, eli oikeastaan yöllä, oli tämä nuori maanviljelijä suorittamassa päivän askareita pellolla. Hänen työvälineenään ja juhtanaan oli tuolloin harvinainen, mutta nykyään kylässä kovin yleinen, traktori. Vähän hän tiesi traktorin tällista ulos ajaessaan, mikä suuri kohtalo ja julkisuus häntä odottaisi. Tuo nuori mies, joka myöhemmin alkoi sukunsa ensimmäisenä opiskella yliopistossa lakitiedettä, ei tehnyt kyntöhommia yöllä niinkään siksi, että olisi halunnut tavalta tyttöjä, naukkailla viinaa tai tiirailla ufoja, vaan koska työt oli tapana tehdä yöllä, koska silloin on viileämpää. Hänen nimensä oli Antonio Villas Boas ja hän oli 23-vuotias.

16.10.1957

Tuolloin yöllä kyntäessään tämä Villas Boas näki taivaalla uuden valoilmion, kuin taivaalle olisi syttynyt uusi kirkas punainen tähti. Tähti kuitenkin poikkesi muista tutuista tähdistä paitsi väriltään niin myös siinä, että

se tuntui kokoajan kirkastuvan, voimistuvan ja ehkä jopa lähestyvän. Hyvin pian tämä ”tähti” oli lähestynyt niin, että hän huomasi sen olevan selvästi jonkinlainen kulkuneuvo, mutta ei traktori laisinkaan. Tämä kulkuneuvo pysähtyi ja laskeutui hänen traktorinsa valokilaan ja hän tajusi että tämä munanmuotoinen objekti oli avaruusalus! Antonio säikähti kovasti ja yritti ajaa traktorillaan pakoon, mutta ajovalot ja moottori sammuiivat selittämättömästi jo lyhyen matkan kulkemisen jälkeen.

Hän oli päättäväinen paossaan, joten hän jatkoi matkaa juosten. Kuitenkin jo muutaman askelen jälkeen hän tunsu, kuinka häneen tarttuivat voimakkaat kädet, joiden hän huomasi kuuluvan noin 150 senttimetriä korkeille harmaisiin pukuihin ja jonkinlaisiin naamareihin sonnustautuneille miehille tai olennoille.

Nämä olennot raahasivat Antonion väkivalloin sisään alukseen. Ensinnä hänet vietiin pieneen neliömäiseen ja kovin kolkkoon huoneeseen, jonka kirkas fluoresoiva valo ei tuntunut olevan peräisin mistään havaittavasta lähteestä. Tämä tuntui olleen vain eteinen, josta hänet vietiin seuraavaan, pyöreään, huoneeseen, jossa hänet riisuttiin väkivalloin ja hänen ihoonsa valeltiin jonkinlaista liukasta ja läpinäkyvää geeliä.

Lisäksi hänelle tehtiin operaatioita, jotka eivät voineet olla muuta kuin lääketieteellisiä kokeita. Niiden jälkeen hänet vietiin jälleen uuteen neliömäiseen huoneeseen, jonne hän jäi yksin ja alasti. Pian kylmyyden ja yksinäisyyden tuska unohtuivat, kun katossa olevista putkista ja suuttimista alkoi tulla huoneeseen jonkinlaista kaasua, joka sai Antonion yksimään ja pahoinvoivaksi. Kaasuntulo kuitenkin loppui ja Antonion olo tasaantui, mutta ennen kuin hän oli täysin toipunut, aukesi eräs huoneen seinistä ja sisään astui nainen, tai olento.

Tämä olento oli 135 senttimetriä korkea vaalea, melkein valkoinen humanoidi, kuin pieni nainen vaalealla ylösnostetulla kampauksella. Nainen oli kaunein tämän peräkyllän tulevan suuren pojan näkemistä naisista, vaikka olikin hieman omituisen näköinen. Eihän se tietenkään mitään haitannut, sillä

naisen vartalon upeat muodot, leveät lanteet, paksut reidet sekä pystyt rinnat saivat Antonion suuren kiihkon valtaan. Koska olo oli niin poikkeuksellinen, hän arveli että häneen hierotulla geelillä oli jonkinlainen vaikutus. Nainen lähestyi Antoniota keikutellen lanteitaan viekottelevasti ja hänen leukseen saavuttuaan hieroi päätään hänen leukaansa. Molemmat ymmärsivät mistä on kyse, ja se johti kiihkeään syleilyyn, joka johti paritteluun. Yhdyntä meinasi keskeytyä, koska nainen, tai olento, järkytti harmoniaa ääntelehtimällä eläimellisesti ja murahtalemalla, sekä näykimällä Antonion leukaa. Seksi onnistui kuitenkin hyvin.

Antonio olisi mielellään toistanut tämän kolmannen asteen yhteyden, mutta nainen viestitti että tämä riitti ja alkoi poistua kohti ovea. Tämä loukkasi Antoniota, sillä hänestä tuntui hyväksikäytetyltä, kuin siitosorilta. Ovella nainen kääntyi katsomaan Antoniota, hieroi vatsaansa ja osoitti ylös. Hetken Antonio pelkäsi naisen tarkoittavan, että hänet tullaan hakemaan uudestaan, mutta tajusi että nainen aikoo kasvattaa heidän yhteisen lapsensa, hybridin, kotonaan kaukaisella planeetalla.

Astraalituristiksi muuttuneelle maanviljelijällemme näytettiin pieni kierros aluksen ympäri ja palutettiin vaatteet. Hän yritti riistää matkamuistokseen jonkinlaisen kello-maisen mittarilaitteen, mutta häntä estettiin. Seikkailustaan kotiin palattuaan Antonio alkoi myöhemmin nähdä eläviä painajaisia, menetti ruokahalunsa ja tuli pahoinvoivaksi. Ympäri hänen kehoaan kohosi matkamuistona syyhyäviä pieniä paiseita. Sitten alkoi unettomuus.

Kiitokset

Kiitos.

ASTRAALIMATKAILUYLIOHTAJA,
MATEMAATTIS-ESOTEERINEN SEURA

Auf wiedersehen, au revoir, adíos Suomi!

Kutkuttaako ulkomaille lähtö? Haluaisitko nähdä, miltä tietojenkäsittelytieteiden opetus näyttää muualla Euroopassa? Omalla laitoksellamme vaihto-opiskelun mahdollisuutta ei erityisemmin mainosteta, mistä kertoo pieni hakijamäärämmekin. Kuitenkin moni varmasti miettii mielessään, että vaihto-opiskelemaan olisi hienoa päästä jossain vaiheessa opintoja. Jos ajatuksen haluaa viedä toteutuksen tasolle, kannattaa lukea tämä.

Mitä kautta sinne vaihto-opiskelemaan sitten pääsee? Ensin kannattaa ottaa yhteyttä laitoksemme opiskelijavaihtokoordinaattoriin eli Antti-Pekka Tuoviseen. Hän hoitaa laitoksemme kautta tapahtuvia vaihto-opiskeluasioita ja osaa kertoa tarkemmin aiheesta. Kuka sitten sinne vaihtoon voi lähteä? Vaatimuksena on, että takana on vähintään vuosi opiskelua, suurinosa vaihto-ohjelmista on tarkoitettu perustutkinto-opiskelijoille. Jatko-opiskelijoillekin löytyy ilmeisesti joitakin vaihtoehtoja, joten jos heräsit vasta siinä vaiheessa, ei välttämättä ole liian myöhäistä! Erasmus-stipendiä ei ole myöskään mahdollista saada kuin kerran. Muitakin ehtoja saat-
taa olla, mutta ne vaihtelevat kohteittain.

Ennen kuin ryntäät Tuovisen toimistoon on kuitenkin varmasti hyvä miettiä, mihin päin haluaisi lähteä: jonnekin Eurooppaan vai kauemmas? Jos kohteena on Eurooppa, Erasmus on hyvä vaihtoehto. Paikkoja on yleensä enemmän kuin hakijoita ja vaihtoehtoja on useita. Haastattelemanani Taru esimerkiksi oli vaihdossa Iso-Britanniassa Bathin yliopistossa.

Euroopan ulkopuolelle haettaessa kilpailu on luonnollisesti kovempaa, eikä kaikkialta edes löydy tietojenkäsittelytieteiden opetusta. Joissakin yliopistoissa on myös kielivaihtomuksena maan oman kielen alkeet, joka

rajaa myös hakuehtoja aika kiitettävästi. Esimerkkeinä Euroopan ulkopuolisista vaihto-ohjelmista on ISEP, North2North ja AEN. Helsingin yliopistolla on näiden lisäksi myös kahdenvälisiä opiskelijavaihtosopimuksia, joihin voi tutustua tarkemmin Flammasta.

Kun kohdemaalaa yliopisto on päätetty, on aika miettiä, kuinka pitkään haluaa siellä viipyä. Vaihtoehtoina on lukukausi tai lukuvuosi, ja lukukausien ajoitus vaihtelee yliopistokohteisesti. Muita huomionarvoisia asioita liittyen vaihto-opiskeluun liittyen on se, että käyty kurssit on tarkoitus kokonaisuudessaan saada hyväksiluettua taas Suomeen palatessa ja laajuudet kaikissa yliopistoissa eivät vastaa Helsingin yliopiston laajuuksia. Näistä kannattaa ottaa etukäteen selvää ja vaihdon aikana on myös huolehdittava, että vaadittavat dokumentit on saatu kohdeyliopistosta.

Vaihto-ohjelmiin kuuluu myös usein stipendi tai matka-apuraha, jonka suuruus vaihtelee ohjelman mukaan. Erasmus-ohjelmassa se on tyypillisesti ollut 1000-2400 euroa vaihto-opiskelun pituuden mukaan. KELAn tarjoaman korotettuun opintotukeen ei kannata nojata, sillä huhujen mukaan se on suorastaan mitätön. Erasmus-ohjelman hakuvaiheista selviää enemmän Tuovisen haastattelusta, mutta mainittakoon vielä se, että valintakriteereinä hakijoilla ovat opintomenestys, opintojen vaihe, opintosuunnitelma ja kielitaito.

ERASMUksen HAKUKOhteet LAITOKSELtAMME

Espanja

- Universitat Politècnica de Catalunya (Barcelona)
- Universidad Autónoma de Madrid
- Universitat Politècnica de Valencia

Iso-Britannia

-University of Bath

Italia

-Libera Università di Bolzano
-Università di Pisa
-Università degli studi di Torino
-Università degli studi di Padova

Itävalta

-Technische Universität Graz

Ranska

-Institut National des Sciences Appliquées (Lyon)
-L'Université de Caen Basse - Normandie

Saksa

-Technische Universität Berlin
-Universität Bielefeld
-Technische Universität Darmstadt
-Gottfried Wilhelm Leibnitz Universität Hannover
-Johann Wolfgang Goethe -Universität, Frankfurt am Main
-Universität zu Lübeck
-Technische Universität München
-Universität Paderborn

Tšekki

-ČESKÉ VYSOKÉ UCENÍ TECHNICKÉ V PRAZE (Praha)

Unkari

-Eötvös Lorand Tudományegyetem (Budapest)

Viro

-Tallinn University

HAASTATTELUSSA ANTTI-PEKKA TUOVINEN

Kuka olet?

Antti-Pekka Tuovinen, FT, Yliopistonlehtori ohjelmistojärjestelmien linjalla ja laitoksen opiskelija- ja opettajavaihtokoordinaattori. Pidän linjan syventäviä kursseja ja ohjaan kandidutkielisiä sekä Pro graduja. Kokemusta on myös yli vuosikymmenen verran työskentelystä ICT-sektorilla eli teollisuudessa, kuten täällä sanotaan.

Kuinka paljon tietojenkäsittelytieteen laitok-

selta lähtee vuosittain opiskelijoita vaihto-opiskelemaan?

Määrä vaihtelee aika paljon, eivätkä oma-toimiset lähtijät tule välttämättä minulle tietoon. Sanoisin, että alle kymmenen.

Mihin maihin ja yliopistoihin laitokselta pääsee vaihtoon?

Erasmus -vaihto-ohjelman puitteissa pääsee Eurooppalaisiin yliopistoihin.

Tämän lisäksi on muitakin vaihto-ohjelmia, joihin voi hakea. Paikkoja on ympäri maailmaa. Flammasta löytyy näistä tietoa.

Noissa muissa ohjelmissa voi olla rajoituksia oppiaineiden suhteen, eli välttämättä ei löydy tietojenkäsittelyn opintopaikkoja. Paikoista on myös huomattavasti kovempi kilpailu kuin laitoksen Erasmus-paikoista, joita on yleensä enemmän tarjolla kuin on hakijoita.

Milloin vaihtoon voi hakea ja millainen hakuprosessi on?

Kaikilla ohjelmilla on oma aikataulunsa. Erasmus-haku on kaksi kertaa vuodessa. Päähaku on helmikuussa ja täydennyspäähaku syyskuussa. Vaihtoon voi hakea lukukaudeksi tai koko lukuvuodeksi. Haku on kaksivaiheinen: ensin haetaan vaihtopaikkaa laitokselta, ja jos tulee nimetyksi vaihtoon, sitten pitää hakea vielä kohdeyliopistoon toisella hakemuksella. Lisätietoja mm. täältä <https://www.cs.helsinki.fi/node/329>

Paljonko laitokselle saapuu vaihto-opiskelijoita vuosittain?

Noin 15 - 20.

Oletko itse ollut joskus vaihto-opiskelemissä. Jos olet, missä ja milloin?

En ole ollut.

Taru Airola ja Abbeyn katedraali
kuva: Taru Airola

HAASTATELUSSA TARU AIROLA

Kuka olet?

Nimi on Taru Airola ja nyt on meneillään kolmas vuoteni käpistelijänä. Tulin tänne alunperin aika sattumalta mutta oli niin mukavaa että jäin!

Missä olit vaihdossa ja miksi halusit juuri sinne?

Olin vaihdossa Briteissä kauniissa pienessä kaupungissa jonka nimi on Bath, ja siellä opiskelin siis Bathin yliopistossa. En oikeastaan edes katsonut muita vaihtoehtoja, koska tonne halusin eniten ehkä kielen takia ja muutenkin kyseinen maa kiinnosti. Meidän laitoksella on opiskelijavaihtosopimus Bathin yliopiston kanssa, joten sinne oli myös helppo hakea ja päästä. Edellisenä vuonna

ei ollut kuulemma kukaan meidän laitokselta hakenut sinne??

Oliko paikalliseen kulttuuriin helppo sopeutua, oliko jotain sopeutumiso ongelmia?

Ei ollut mitään ongelmia, lähdin vaihtoon yhdessä Hannan (myös käpistelijä meidän laitoksella) kanssa joten en joutunut yksin seikkailuun ja olla pihalla kaikesta! Asuin myös kämpässä jossa oli mun lisäksi 7 muutakin vaihtaria eri puolilta maata. Ne oli tietty ihan samassa tilanteessa joten meistä tuli heti tosi tiivis porukka ja niiden kanssa tulikin vietettyä eniten aikaa. Aika paljon siellä just vaihtarit hengas keskenään ja paikallisiin ei tullut tutustuttua niin paljon. Samanlaisia ryypiskelijöitä ne oli kun täällä kotosuomessa, ja opiskelijajoukko oli eri klubeilla joka ilta paitsi sunnuntaisin.

Miten yliopiston opetus erosi omastamme ja mitä yhtäläisyyksiä niillä oli?

No sellainen yhtäläisyys ainakin oli että ei ollut pakollista käydä luennoilla! Kaikilta muilta paitsi yhdeltä kurssilta tuli kaikki luentomateriaalit nettiin ja me käytettiin myös Moodlea siellä. Luennoilla huomasi että porukka enemmän osallistui luentoon kommentoimalla ja kyselemällä luennoitsijalta jotain.

Mikä oli parasta vaihdossa ja mikä huonointa?

Ihan parasta oli tutustua ihmisiin ympäri maata ja asua noin ihanassa paikassa! Huonointa oli että hain vaihtoon vain puoleksi vuodeksi (eli 4kk) ja se tuntui tosi lyhyeltä ajalta.

Lähtisitkö uudestaan?

Kyllä! Erasmus-vaihtoon ei kuulemma pääse kuin kerran (kai?) joten menisin ehkä Nordplussan kautta Ruotsiin.

ANNIINA SALLINEN

MASTER'S THESIS

Kuva: Henri Sivonen

Gradusta voi selvitä hengissä

Kertoilin Readmen numerossa 2/2012, miten kandidutkielmasta eli vanhasta tieteellisen kirjoittamisen kurssista on mahdollista suoriutua kunniakkaasti, ryhdikkäästi ja ympäristöään säästään. Kun tässä menneenä syyskuun 19. päivänä herran vuonna 2013 palautin graduni, ajattelin jakaa kokemuksiani myös tämän opinnäytteen kohdalta.

Joka vuosi meilläkin useita kymmeniä ihmisiä suoriutuu siitä, mikä pienestä fuksista voi näyttää pelottavalta haasteelta kaukana tulevaisuudessa. Oli vuosikurssi sitten 5 tai N, gradun haasteet tuntuvat olevan kaikille yhteisiä. Ongelmien top-kolmosen muodostavat ehdottomasti oma ajanhallinta, oma motivaatio ja ohjaajan motivaatio - kunkin henkilökohtaisessa järjestyksessä. Silti pelko pois! Gradusta on todistetusti ennenkin selvitty hengissä.

ALOITTAMINEN

Aihe kannattaa hakea ajoissa: mielellään vaikka heti, kun oman maisterilinjan pakolliset kurssit on käyty tai käynnissä. Näin ehtii

vielä valikoida maisteriinsa sellaisia kursseja, joista on gradun kannalta hyötyä. Ainakaan ei kannata jättää gradun kirjoittamista vasta siihen aikaan, kun kaikki kurssit on jo käyty. Jokainen on kuullut legendaariset 'gradua vaille maisterit'? Aivan.

Aiheita voi löytää monesta paikasta. Laitoksen kotisivuilla on lista vapaista aiheista, tosin monet niistä ovat hyvin luonnosmaisia. Periaatteessa kuka tahansa laitoksen henkilökunnasta voi ohjata gradua: siihen suoraan kannustetaan. Jos vieraalte tutkijalle tai kiireiselle proffalle puhuminen tuntuu hankalalta - tai et tiedä yhtään, kenelle puhua - ota yhteyttä linjasi HOPS-ohjaajaan. Ihan oikeasti. Paitsi, että saat maisterikurssisi järjestykseen, joku johdattaa sinut kädestä pitäen tulevan graduohjaajasi pakeille.

AIHEEN VALINTA

Vaikka gradun aihe ei määräisikään lopuelämäsi ja uraasi, kannattaa nyt valita jotain, mikä kiinnostaa edes vähän itseäkin. Gradun työstäminen on pitkä ja itsenäinen prosessi, jossa ohjaaja ohjaa silloin kun ehtii

ja jaksaa. Pääasian työstä joudut kuitenkin tekemään yksin.

Laitoksen nettisivut antavat ymmärtää, että ns. kirjallisuuskatsaus olisi ihan validi tapa toteuttaa gradu. Tällä tarkoitetaan jotain samansuuntaista, mitä tehtiin jo kandissa: luetaan papereita ja koostetaan niistä tekstiä. Hyvä, jos et tavoittele kamalan korkeita arvosanoja. Jos silmissä siintää yhtään C:tä kirkkaampi kirjain (arvostelusta tuonempana liisää), kannattaa valita aihe, josta saa tehtyä jotain 'omaa kontribuutiota'.

Monet ohjaajat edellyttävät, että kiitettävän tai edes hyvän gradun pitää sisältää jotain omaa. Se voi olla jonkin asian implementointi, järjestelmien omaperäinen vertailu, käytätutkimus, parannus tunnettuun järjestelmään... kunhan tekee jotain, mitä voi hyvällä omalla tunnolla kutsua omaksi panokseksi. Tutkimuspainotteinen aihe ei takaa L:ää, ei edes M:ää. Mutta on siitä apua.

Jos kirjoittajalla on arvosanatavoite, se pitää ehdottomasti mainita ohjaajalle. Tällä tapaa ohjaajakin osaa suunnata aiheenvalintaa sellaiseksi, ettei tule liian helppoa palaa - tai toisaalta myöskään liian vaikeaa.

TUTKIMUSPROSESSI

Sitten ryhdytään työstämään. Laitoksen nettisivuilla on hyvät ohjeet gradun byrokraatiasta, joten ei tässä siitä enempää. Tärkeää on, että työstät gradua koko ajan - jos se unohtuu vuosiksi nurkkaan, siihen palaaminen voi olla todella vaikeaa. Ohjaajat tykkäävät ohjata töitä, jotka etenevät ja voivat hyvin. Sen sijaan työt, joita kirjoittajakaan ei jaksaa työstää, eivät herätä suuria intohimoja myöskään ohjaajissa.

Kuten jo mainittua, omasta gradustasi olet vastuussa vain sinä itse. Jos kandissa ohjaaja hoputtikin palauttamaan ajoissa jotain, graduohjaaja melko varmasti ei tee niin. Ohjaaja saattaa kadota moneksi viikoksi ulkomaille: hänhän on kiireinen tutkija. Itse voi yrittää vain tehdä parhaansa, ilmestyä joka tapaamiseen ja myös kinuta palautetta ahke-

rasti. Jos sähköpostissa saatu kommentti jäi suppeaksi, on ihan validia pölähtää ohjaajan-sa työhuoneelle vaatimaan lisää.

Vanhoja graduja löytyy E-Thesis-palvelusta, niistä voi lueskelle malliksi ja osviitaksi, mitä yleensä haetaan. Toisin kuin kandi, gradun saa kirjoittaa millä kielellä lystää, mutta yleensä meillä ovat käytössä suomi ja englanti. Jos ohjaajasi ei puhu suomea, todennäköisesti joudut (tai pääset) kirjoittamaan englanniksi. Suuri osa töistä tehdään suomeksi, joten ei huono valinta sekään. Kandista tutut käännoongelmat voi ratkoa yhdessä ohjaajan kanssa. Kielen osaaminen on painava arvosteluperuste, joten voi myös miettiä, kumman kielen kielioppia hinkkaa mieluummin.

Gradun tekeminen on parhaimmillaan innostavaa, kiinnostavaa ja erittäin opettavais-ta työtä. Usein aihe on sellainen, ettei valmiita vastauksia vielä ole: työprosessin aikana pääsee ihan oikeasti itse toteuttamaan ja ideoimaan. Pahimmillaan gradu onkin sitten tuskaista vääntämistä, kun ohjaaja ei kolmatta viikkoa vastaa maileihin ja oma motivaatio lähentelee nollapistettä.

Muutama käytännön vinkki työprosessiin:

- * Pyri kirjoittamaan joka päivä vähintään 250 sanaa. Ihan sama mitä, kunhan määrä tulee täyteen: jos kirjoittaminen nappaa, saatat vahingossa tulla jatkaneeksi työtä pidempäänkin, ja hyvä niin. Jos taas ei nappaa, 250 sanaa on yli puoli sivua tekstiä, ja se riittää ihan hyvin päiväsaldoksi.

- * Artikkelien lukeminen ja ennen kaikkea oman 'empiirisen' osan toteutus vievät tuhattomasti aikaa. Yritä silti koko ajan myös työstää gradutekstiä. Kun syntyy jotain konkreettista, homma tuntuu itsestäkin vähän kiivemmalta.

- * Poista rohkeasti huonoa tekstiä, vaikka sanamäärä ikävästi laskisikin. Jos ohjaaja sanoo 'ei näin', hän on todennäköisesti oikeassa. Ohjaajan kanssa saa toki olla eri mieltäkin, jos sinulla on perusteluja, 'miksi näin'.

- * Gradunkirjoittajilla on IRCnetissä kana-

va #tkt-gradu, tule sinne.

* Tutustu muutamaaan muuhun samassa vaiheessa olevaan gradunkirjoittajaan ja sopikaa viikottainen angstauskalja tai vastaava hetki, jossa voi keskustella omasta aiheesta jonkun muunkin kuin ohjaajan kanssa. Vertaistuksi on äärimmäisen tärkeää, eikä sitä laitoksen puolesta tarjota kovin luontevasti.

* Ota gradun oheen seminaari, joka liippaa läheltä gradusi aihepiiriä, vaikka se ei olisikaan varsinainen gradusemma. Saatat löytää vertaistukea täältäkin.

* Jos ohjaajasi katoilee tai palaute tuntuu liian vähäiseltä, kerro siitä muulle henkilökunnalle: tarvittaessa voidaan järjestää vaikka toinen ohjaaja lisäksi.

* Jos ajattelit itse kadota, kerro siitä ohjaajillesi rehellisesti. Annat itsestäsi paremman mielikuvan ja mahdollistat gradun jatkamisen joskus myöhemmin.

ARVOSTELU

Gradun arvostelu on tiukempi kuin normaaleilla kursseilla. Vaikka syväreiden keskiarvo lähentelisi mitä, se ei takaa, että gradusta tulee E. Arvosanoina käytetään ylioppilaskirjoituksista tuttuja kirjaimia, sillä lisäksi, että B:n ja C:n välissä on arvosana non sine, ja A ja L eivät käytännössä ole käytössä paitsi poikkeustapauksissa.

Suurin osa meidän laitoksemme graduista tuntuu saavan C:n tai M:n, numeroiksi muutettuna 3 tai 4. Hyvistä töistä voidaan jakaa E:tä (numerona 5) ja alempia arvosanoja tietysti huonommista. Kannattaa huomata, että non sine on numerona yhä 3, vasta A ja B ovat 2 - ja ykköstä ei käytetä, jotta tämä meni varmasti sekavaksi. L vaatii merkittäviä uusia tutkimustuloksia ja kaikin puolin moitteetonta työtä - viimeisin L on laitoksella jaettu vuonna 2011, eikä seuraavaa välttämättä ole näköpiirissä hetkeen. Nyanssina niille, joita keskiarvot kiinnostavat, gradu vaikuttaa syväreiden keskiarvoon opintopistepainolla 15.

Ohjaajilla on taipumus peitellä arvosanaa viimeiseen asti, eikä siitä välttämättä haluta

keskustella avoimesti. Itse silti kannatan, että jos haluat gradustasi tietyn arvosanan, vaadit vastaavan laatuista ohjaamista alusta asti. Laitoksen arvostelutalukoista saa osiittaa perusteista, mutta kukin ohjaaja saattaa olla hiukan eri mieltä siitä, mikä on riittävän hyvä mihinkin arvosanaan.

MOTIVAATIO

Millä sen gradun jaksaa sitten puurtaa loppuun asti? Maisterin paperi ei välttämättä riitä yllykkeeksi, vaikka kyllä senkin saaminen sitten lopulta on palkitsevaa. Kun gradun aloittaa ajoissa, jo ensimmäisen 'maisterivuoden' keväällä, aikaa jää päähkäillä sekä gradua että samalla suorittaa muitakin kursseja. Vaikka gradulle on hyvä varata työpäivästä oma selkeä aikansa, aivojen siirtäminen välillä johonkin muuhun puuhaan tai asiaan ei ole ollenkaan pahasta.

Moni käpistelijä käy graduvaiheessa jo töissä. Työpaikalta saattaa löytyä mielekäs aihe graduunkin, kannattaa ainakin kysellä. Tosin on syytä varmistaa, että työnantaja suostuu julkiseen graduprosessiin - mitään liikesalaisuuksia työhön ei voi kirjoittaa. Työpaikan ohjaajan lisäksi kannattaa myös vahdata kunnan ohjaaja laitokselta, sillä silloin pysyt helpommin tieteellisyyden oikeaoppisissa raameissa.

Laitoksen tutkimusryhmissä tehdään myös paljon graduja, ja näiden tekijät usein ovat tutkimusassareina työsuhteessa laitokseen. Erityisesti, jos jatko-opintopaikka ja tohtorinhattu inspiroivat, kannattaa jo graduvaiheessa ujuttautua kiinnostavaan tutkimusryhmään.

ELLA PELTONEN

Kirjoittaja kirjoitti gradunsa vuoden 2013 aikana Nodes-tutkimusryhmässä otsikolla "An Approach to Machine Learning with Big Data".

Käpistelijän harrastukset: Frisbee golf - kun sipuli hajoo

FrisbeeGolf on peliin tarkoitetuilla frisbeillä pelattava ulkopeli, jossa on tyypillisesti 9-18 väylää.

Jokaisen väylän päässä on metallinen kori, johon frisbee on tarkoitus saada kolisemaan mahdollisimman vähillä heitoilla. Systemi on hyvin samankaltainen golfin kanssa, hence the name: FrisbeeGolf.

Lajin aloituskynnys on matala, sillä useimmat radat eivät maksa mitään. Tarvitset vain pelivälineet ja aikaa. Pidä mielessä että usein klo 16.00 jälkeen suosituilla radoilla on ruuhkaa, varsinkin komeina kesäpäivinä. Laji on kokenut räjähdysmäisen kasvun viime vuosina. Tämä ainakin empiiristen havaintojen perusteella.

Radalle mennessä tarvitset seuraavaa:

- * FrisbeeGolf kiekot (n. 10-15e kpl). Aina-kin driveri ja putteri on hyvä olla, hifistelykesarit ottavat repertuaariinsa myös mid-range kiekon eli midarin. Toisaalta jotkin pakanat vannovat midarin nimeen vasta-alkajan kiekona, koska se lentää vakaasti ja suoraan, eikä näin vaadi liikaa tekniikkaa.

- * Vettä (kannattaa oikeasti, tulee käveltyä paljon ja auringon paistaessa kiität itseäsi). Veden voi halutessaan korvata miedolla alcoholiuomalla.

- * Hyvät hermot. Sipuli pettää helposti useamman perättäisen puuta tai muuta ikävää objektia kohti kohdistuneen heiton jälkeen (jats).

- * Jokin laukku jossa pidellä kiekkoja. Repukin toimii. Kiekkobrassailijat ja himohifistelijät ostavat hommaan sopivan laukun esimerkiksi Frisbeepoint.

- * Kavereita. Tämä laji on parasta pienellä kaveriporukalla. Yksinkin on kivaa, mutta et voi jakaa bee-linettuja holareitasi etkä äimistää kavereitasi jatkuvilla todennäköisyyksiä uhmaavilla puuhun kohdistuvilla heitoilla

(jats).

Lajin termistöä on selitetty kirjoituksen lopussa.

FrisbeeGolf-kiekkoja

THE GAME

Tietojenkäsittelytieteilijöistä koostuva friba-joukkue Team Alfa-Kreba kävi katsastamassa Meilahden FrisbeeGolf-radan miehityksellä Soli, Tonttu, Muerta. Rata sijaitsee Meilahden puistossa, jonka aloituspaikka on Meilahden iho- ja allergiasairaalan vieressä ja pitää sisällään 16 kallioista väylää pienillä korkeuseroilla.

Pienten alkuvenyttelyjen jälkeen lähtee Tonttu haastamaan kallioista Meikun ekaa väylää. Ensimmäinen heitto menee oikeaan suuntaan, vastoin kaikkia Ekan Heiton kirouksia.

Väylä menee tasaisen huonosti ja sekä Tonttu että Soli ottavat bogin. Muerta sen sijaan tupla-bogin eli kaksi alle par:n. Korvasi kuitenkin alfaisalla Musta Barbaari - tanssilla. Lootina saatiin nimetön Cyclone-driveri lähipuskasta. Huono-onninen fribapelaaja foldannut sipulicutterin seurauksena. Tyhymä.

Toinen väylä on lyhyempi mutta vaatii ylöspäin lähtevän heiton korkeuserojen takia.

Tuloksena par, bogi sekä tuplabogi. Tonttu syyttää traumatisoivaa lapsuuttaan tuplastaan. Kolmas väylä on myös yksinkertainen eikä se aiheuttanut pahoja ongelmia. Par-trion rikkoi ainoastaan Tonttu, jota kuulemma häikäsi. Neljäs väylä sen sijaan osoittautui maineensa arvoiseksi sipuliväyläksi. Soli aloittaa heittämällä arkkienkelin n. 60-astetta väärrään suuntaan. Kiekkolopulta löytyy ja jatkaa vakuuttavasti kohti 5-yli-parin heittoon. Syynä ilmeisesti ihmissuhdetraumat jotka eivät jätä vaeltavaa mieltä rauhaan. Soli saatiin kuitenkin rauhoitettua, vaikka yrittikin poistua jo kohti Kumpulaa. Myös kiroilcounter saatiin avattua useammalla rehellisellä inputilla. Seuraava väylä ei kuitenkaan edellisen tavoin flopannut. Par-trion rikkoi kuitenkin tällä kertaa Muerta, jota alkoi kutittamaan väärrällä hetkellä. Kuudes väylä meni myös yllättävän hyvin, ideana on heittää yölöspäinsuuntautuva heitto pienestä kahden puskan muodostamasta välistä. Seitsemäs väylä on sipuliarka, sillä siinä on ideana heittää kahden mandopuun välistä, eikä heitto saa olla myöskään liian korkea. Tämän sai kokea vuorostaan Tonttu, joka ei pystynyt keskittymään täysin heittoonsa juutalaisvainojen aiheuttaman misantropiansa takia. Juutalaisten kunnia ei unohdu. Muerta sen sijaan kiittää Jeesusta hienon puttinsa takia, joka johti vaikealla väylällä ihannetulokseen. Soli ei enää välitä ja polttaa koiranputkea sytkärillään väylän laidalla.

Ennen taukoa on edessä vielä kahdeksas väylä, joka ei tuota kummempia vaikeuksia. Muerta säväyttää vakuuttavalla putillaan jälleen, jota seuraa komea backflippi suorille jaloille Zyzz-asentoon. What a poser. Ansaistu tauko seuraa erittäin komeissa maisemissa meren äärellä. Taufofilistely on taattu, lisää vain olut.

Liian pitkäksi venyneen tauon jälkeen Kumpulan supersankarit jatkavat pitkälle ysväylälle, josta suoriudutaan odotetuilla bogeilla. Soli yritti läväyttää "komean Odinin ylpeyden suoraan korille", joka kuitenkin johti Tontun suusta irronneeseen hiljaiseen "jatsssss..."-sihinään.

Kymppiväylä odottaa, kukaan ei jaksa enää odottaa mitään. Hiljaisuuden rikkoi kuitenkin

Tontun uskomaton viskelmä suoraan korilla. Enkelit laulavat kuorossa ja Muerta kompastuu Solin fribalaukkuun. Vieressä oleva tyttöryhmä impregnoitui välittömästi ja taustalla kuului koiran haukunta. Tonttu otti erittäin vakuuttavan pirkon - mestarin elkein.

Tonttu

Väylä 11 vaatii vaikean Foreheiton, joka on tiimillämme hallussa melkein yhtä hyvin kuin Miss Suomen pokaaminen Onnela-ravintolasta. Nimittäin Soli heittää vakuuttavasti birdien taivasta hipovalla forellaan. Clark Kent kääntyy haudassaan ja huutaa Jeesuksen nimeä. Lotta Hintsu, soitellaan! Väylä 12 on tylsä. Muerta alfailee normaaliin tyyliinsä par:n, muut ei.

Väylällä 13 ehditään odotella ja vaihtaa kuulumiset edessä olevan viikinkiryhmän kanssa. Valkyyrit ei muuten kuulemma varsinaisesti viettä aikaansa Valhallassa. Mietimme että turha kai sinne Norjaan sitten on yksin hyökätä. Pääsemme lopulta kuitenkin avaamaan aloitusheittomme. Ainoastaan Muerta ei avaa mäyränkoloon ja ottaa eppiseen tyyliin par:n. Soli ja Tonttu avaavat nøgne ø:n.

Muerta

Pienen painiepisodin jälkeen löydämme väylän 14. Se skipataan, koska olutta on vielä jäljellä ja Tonttu katosi pusikkoon.

Rendez-vous tapahtuu väylän 15 edessä. Tonttu möyrii mäyränkolosta punainen Cyclone kiekko kädessään. Muerta on taisteluarprien runtoma ja saa uudeksi lempinikseen Kratos. Heitellään väylä ja viimeinenkin loppuun. Kiitos jeesus.

Lopulliset tulokset:

Soli, Tonttu: +14

Muerta: +15

V***u-counter: ~7. Herrasmiehet asialla.

KUVAT JA TEKSTI
TONI KÖNNILÄ

*Alla listattuna alan termejä pienillä käpiste-
lijä-fribascene mausteilla. Tähdellä merkityt
lähinnä ko. scenen keskuudessa tunnettuja
termejä.*

- Anhyzer, annukka = oikeakätinen pelaaja heittää oikealle kaartavan heiton
- Birdie, pirkko, lintunen = Yksi alle ihannetuloksen.
- Bogi, bogie = Yksi ali ihannetuloksen.
- Eagle = Kaksi alle ihannetuloksen, ei kuitenkaan hole-in-one.
- Fore = Forearm throw. Kämmenheitto. Oikeakätinen heittää oikealta puolelta
- Hyzer = Oikeakätinen heittää vasemmalle jyrkästi kaartavan heiton.
- OB = Out-of-bounds. Heitto menee väylän rajoiksi merkatun alueen yli.
- Hole-in-one, holari = Ensimmäisellä heitolla sisään. Skumpat pelikavereille!
- Sipuli = Sipulin pettäminen eli tiltaus. Yleensä aiheutuu useamman perättäisen huonon heiton jälkeen.
- Par = Ihannetulos väylältä.
- Upsi, apsi = Kiekko heitetään pystyssä olkapään yläpuolelta. Yleensä käytössä kun se on ainoa vaihtoehto; esimerkiksi puska-muurin yli.
- Ylivakaa ja alivakaa kiekko = Mitä enemmän kiekko pyrkii kääntymään vasemmalle oikeakätisen rystyheitolla sitä ylivakaampi se on. Ei yleensä vasta-alkajalle hyviä kiekkoja koska vaativat paljon tekniikkaa. Vastaavasti alivakaat kiekot ovat helpompia heittää, koska ne eivät ala edellä mainitussa heitotilanteessa heti kääntymään vasemmalle ja lentävät näin pitemmälle. (lähde: Powergrip.fi)
- Jats* = Puuhun kohdistuneen tai muuten täysin pieleen menneen heiton jälkeen kuuluva tiimikaverin tokaisu, joka jälkisihi-see ikävästi. Jatssss...
- Kaljalle* = Yleensä toteamus huonosti menneen kierroksen jälkeen (joskus kysymysmuodossa)
- V***u-counteri, kiroilucounter* = Jonkin pelaajan ylläpitämä tietyn kirosanan käyttöä indikoiva laskuri.

APPELSIINI FINLAND OY – SUOMALAINEN KORKEAN OSAAMISEN IT-PALVELUTALO

Fiilistä, erinomaista henkilöstötyytyväisyyttä ja
tekemisen meininkiä vuodesta 1999.

APPELSIINI

Rehellistä Palvelua Suomesta

Kaarlenkatu 11, 00530 Helsinki

www.appelsiini.fi

Ansioluetteloitavia harrastuksia

Huomasin eräänä päivänä, että minulla on 12 vuoden kokemus pelikehityksestä. Miten näin pääsi käymään?

Olin jo pari vuotta pelannut tekstipohjaista roolipeliä, eli MUDannut. MUDit (Multi-User Dungeon) muistuttavat toiminnoiltaan irkkiä jossa on kivaa oheistekemistä ja johon on sisäänrakennettu oletus että käyttäjät ovat olemassa monessa eri roolissa. Tässä yhdistyivät siis pöytäroolipelin monipuolisen eläytymisen edut ja se, että ei tarvinnut järjestää porukkaa kokoon tiettyyn aikaan. Se oli silkkaa ajanvietettä josta pikku hiljaa tuli harrastus.

MUDin teiniangstilta tyylikkäästi kalskautava nimi Ancient Anguish (<http://anguish.org/>) sijoittui keskiaikaiseen fantasiamaailman Anguish-mantereelle, jolle ensimmäiset ihmisasuttajat saapuivat sotapakolaisina örkkien, kääpiöiden ja haltioiden keskelle. Tuore vähemmistökansa nimesi paikan välittömän mielikuvansa perusteella, ja siirtyi sitten valtaamaan omaa elintilaa.

Jokseenkin samaan tapaan suhtauduin ajatukseen ryhtyä itse yhdeksi kehittäjästä; teknisesti sille ei ollut esteitä, mutta pelaajien ja kehittäjien välit olivat tähän maailmaankaan verrattavissa kärtyisten kääpiöiden ja nopeasti leviävien örkkien välillä vallitsevaan leppoisaan yhteisymmärrykseen. Ryhdyinkin ensi töikseni toimittamaan paikallista lehteä, tavoitteenani parantaa sisäistä tiedotusta.

Siinä pikku hiljaa koodasin pari seikkailua, kokoluokaltaan noin 5000 koodiriviä kukin, korjasin bugeja ja parantelin olemassaolevaa 1992-luvulta asti kertynyttä perintömateriaalia, tulin värvätyksi koodia staattisesti arvioivaan ja testaavaan la-

dunvarmistustiimiin... Yhtäkkiä huomasin pyörittäväni noin sadan kehitysprojektin portfolioa kansainvälisessä vapaaehtoisorganisaatiossa. Olen koodannut vapaa-ajalani enemmän kuin maksetusti, minkä lisäksi olen käyttänyt tätä hiekkalaatikkotyöpaikkaa ketterän kehityksen ideoiden testaamiseen, myynyt Wanhojen Hyvien Käsityöläisten käyttöön git-versionhallinnan ja pystyttänyt toimivan tikettijärjestelmän. Pari viikkoa sitten opettelin tekemään epätriviaaleja lamdbasulkeumia paikallisella C:n näköisellä skriptikielellä.

Arvokkainta oppia on kuitenkin ollut kansainvälisessä porukassa luoviminen ja neuvottelu varsin hierarkkisessa ympäristössä. Tuttava kommentoi taannoin, että kaikki mitä hän on johtamisesta oppinut on tarttunut mukaan EVE Onlinestä. Nyökyteltyäni sille aikani alkaa tuntua jo siltä, että tämänhän voisi laittaa CV:hen. "Mielikuvitusmaailmassa seikkailun ohella hankittua kehityskokemusta," kuulostaisikohan hyvältä?

SINI RUOHOMAA

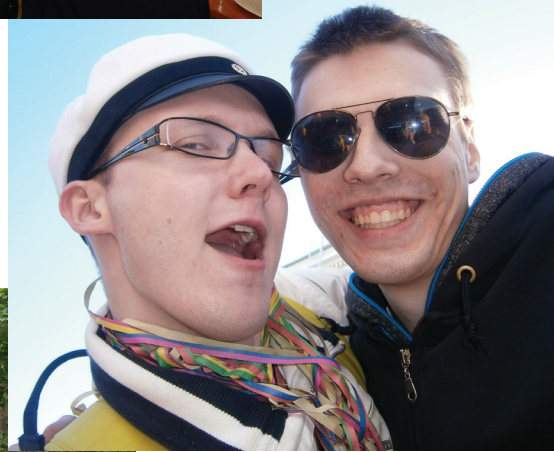
Kirjoittaja on tutkija tietojenkäsittelytieteen laitosella.

4. - IO.II.

Kuvia menneisyydestä

Hackathonin onnelliset voittajat

Vapputunnelmaa

Keskustelua fuksien paimentamisesta tuutorimökillä

Fuksivuoden varaslähtö

Juna saapui määränpäähensä fuksiaisissa

TKO-äly vs. Matrix

SHAKKIKAMPPAILU

Sotarummut kumisevat kaukaisuudessa. Peltojen yli kaikuu miehiset karjaisut. Taistelun piinaava odotus tuoksuu aamukasteessa, kun sotilaat ryhmittyvät muodostelmaan.

TKO-äly siirtää sotilasta: d6

Siirtohistoria:

1. e2-4 c7-c5
2. a2-a3 b8-c6
3. b2-b4 d7-d6

